

gang til indsigt i de sager/dokumenter, borgeren har interesse i.

Hvis journaliseringsformen bestemmer offentlighedslovens sagsbegreb, så får det næsten absurde konsekvenser. Borgere, der anmoder om aktindsigt, fordi de er interesserede i en bestemt sag vedrørende en ansat, vil få udleveret en masse oplysninger, som de ikke har den fjerneste interesse i. Og en myndighed kan føle sig nødsaget til at oprette flere personalemapper for den enkelte ansatte for at undgå udlevering af alle oplysninger.

Hvis journaliseringsformen tillægges generel betydning for aktindsigt, så kan myndigheder til enhver tid holde vigtige oplysninger skjult – endda lovligt – de skal blot journaliseres i en særlig mappe, som ingen finder på at spørge til.

Med den stigende anvendelse af edb-journalisering bliver det i øvrigt stadig nemmere at finde oplysninger frem, og dermed får Justitsministeriets henvisning til dette argument en helt diffus rækkevidde.

Som et sammenligneligt eksempel fra et andet område kan nævnes, at en borger, der anmoder en kommune om aktindsigt i »alle miljøspørgsmål« for nogle nærmere angivne virksomheder, bliver afvist med besked om at konkretisere nærmere, hvilke miljøsager der ønskes indsigt i (Miljøstyrelsen 84-102-10).

Når en borger anmoder om aktindsigt i »personalemappen« eller »personalesagen« for en ansat, må det være en korrekt fremgangsmåde, at myndigheden i første omgang anmoder borgeren om at konkretisere, hvilken sag der ønskes indsigt i, jf. offentlighedslovens § 4, stk. 3.

5. Løsningsforslag

Hvis der ønskes en løsning, som kan imødekomme de mest udbredte klagepunkter fra offentligt ansatte uden at bryde med offentlighedslovens principper, kan følgende forslag anbefales:

- Offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, justeres, således at oplysninger om private adresser, telefonnumre og civilstand bliver omfattet af undtagelsen vedrørende private forhold.
- Det præciseres ved en tilføjelse til § 10 – et nyt pkt. 6 – at retten til aktindsigt ikke omfatter referater af personaleudviklingssamtaler og personalebedømmelser, der sker som led i den almindelige medarbejder- og stillingsudvikling. Der kræves dertil en lille justering i §

4, stk. 2, for at undgå, at egen acces bliver begrænset.

- Det præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, at kravet om sagsidentifikation har samme betydning ved anmodninger om aktindsigt i personalesager som ellers, og at journaliseringsformen er uden betydning for offentlighedslovens sagsbegreb.

Hvis disse forslag lægges til grund, løser man det problem, som lovforslaget tager sigte på at løse, men uden de problematiske virkninger, som knytter sig til dette. På den ene side forhindrer man, at aktindsigtsreglerne fremtidig kan misbruges til at chikanere offentligt ansatte, og på den anden side opretholder man det, som hele tiden har været offentlighedsreglernes grundprincip: Adgang for den enkelte, som direkte berøres, og for offentligheden til at se den offentlige forvaltnings papirer er kun begrænset, hvor dette tilsiges af tungtvejende grunde.

I øvrigt har Justitsministeriet i sommeren 97 udsendt en god vejledning om aktindsigt i personalesager, som klart fortæller, hvilke oplysninger der er omfattet af offentlighedens ret til indsigt efter de gældende regler, og hvilke der er undtaget. Hermed skulle den megen forvirring, der ifølge medieomtalen har hersket i praksis, kunne undgås fremover.

Spørgsmål nr. 25:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. november 1997 fra Aalborg Universitet, Institut for Sociale Forhold og Organisation, jf. bilag 8.

Svar:

1. Indledning.

Henvendelsen består i et notat af 26. november 1997, udarbejdet af professor Claus Haagen Jensen og lektor Oluf Jørgensen, Aalborg Universitet.

Notatet indeholder navnlig en række bemærkninger til lovforslaget samt et alternativt forslag til, hvorledes en begrænsning af retten til aktindsigt i personalesager kan gennemføres. Endvidere imødegås bl.a. de synspunkter om, hvorvidt en begæring om aktindsigt i en bestemt offentligt ansat »personalesag« kan antages at opfylde konkretiseringskravet i offentlighedslovens § 4, stk. 3, som Justitsministeriet har givet ud-